

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥
ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥
ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥
ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥
ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥
ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥
ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥
ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥

too ttaakur tum peh aradhaas ||
jeeau pi(n)dd sabh teree raas ||
tum maat pitaa ham baarik tere ||
tumaree kirapaa meh sookh ghanere ||
koi na jaanai tumaraa a(n)t ||
uooche te uoochaa bhagava(n)t ||
sagal samagree tumarai sootir dhaaree ||
tum te hoi su aagiaakaaree ||
tumaree gat mit tum hee jaanee ||
naanak dhaas sadhaa kurabaanee ||8||4||

You are our Lord and Master; to You, I offer this prayer.
This body and soul are all Your property.
You are our mother and father; we are Your children.
In Your Grace, there are so many joys!
No one knows Your limits.
O Highest of the High, Most Generous God,
the whole creation is strung on Your thread.
That which has come from You is under Your Command.
You alone know Your state and extent.
Nanak, Your slave, is forever a sacrifice. ||8||4||